

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. aprila 2009

o opredelitvi meril za klasifikacijo objektov za ravnanje z odpadki v skladu s Prilogo III k Direktivi 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti

(notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 2856)

(2009/337/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

klasifikacija objekta pregleda po potrebi ali vsaj ob zaključku obratovanja.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES ⁽¹⁾ in zlasti člena 22(1)(g) Direktive,

- (4) Za oceno potencialne nevarnosti za življenje in zdravje ljudi v primerih izgube strukturne neoporečnosti ali nepravilnega obratovanja objekta je treba upoštevati dejansko stalno prisotnost ljudi na območjih, ki bi lahko bila prizadeta, kadar se ocenjuje resnost te potencialne nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotovitev skupne ocene meril iz Priloge III k Direktivi 2006/21/ES je treba opredeliti metodologijo in, kadar je to mogoče, določiti mejne vrednosti, pri čemer je treba upoštevati različne vrste objektov za ravnanje z odpadki, njihovo kratko- in dolgoročno obnašanje ter tudi obnašanje med obratovanjem.

- (5) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 18 Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

- (2) S tehničnega vidika je objekte za ravnanje z odpadki, ki vsebujejo samo inertne odpadke ali neonesnažena tla, primerno izvzeti iz ocene meril, ki zadevajo prisotnost nevarnih snovi ali nevarnih odpadkov.

1. Objekt za ravnanje z odpadki spada v kategorijo A v skladu s prvo alinejo Priloge III k Direktivi 2006/21/ES, če bi predvidene kratko- ali dolgoročne posledice okvare zaradi izgube strukturne neoporečnosti ali nepravilnega obratovanja objekta za ravnanje z odpadki lahko povzročile:

- (3) Potencialna nevarnost, ki jo predstavlja objekt za ravnanje z odpadki, se lahko znatno spremeni med obratovanjem in fazo zaprtja objekta. Zato je primerno, da se

- (a) nezanemarljivo potencialno nevarnost za življenje;

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

⁽²⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

(b) resno nevarnost za zdravje ljudi;

(c) resno nevarnost za okolje.

2. Za namene klasifikacije iz odstavka 1 se pri vrednotenju nevarnostnega potenciala objekta upošteva celotni življenjski krog objekta, vključno s fazo po zaprtju.

Člen 2

1. V tej odločbi strukturna neoporečnost objekta za ravnanje z odpadki pomeni njegovo sposobnost zadržanja odpadkov znotraj meja objekta na način, ki je bil predviden v njegovem načrtu.

2. Izguba strukturne neoporečnosti zajema vse možne mehanske okvare, ki se nanašajo na strukture zadevnega objekta za ravnanje z odpadki.

3. Vrednotenje posledic izgube strukturne neoporečnosti vključuje takojšnji vpliv katerega koli materiala, ki se prevaža z objekta zaradi okvare, ter posledične kratko- in dolgoročne učinke.

Člen 3

1. V tej odločbi nepravilno obratovanje objekta za ravnanje z odpadki pomeni vsako obratovanje, ki lahko povzroči večjo nesrečo, vključno s slabim delovanjem ukrepov za varstvo okolja ter nestrokovnim ali pomanjkljivim načrtovanjem.

2. Ocena izpusta onesnaževal zaradi nepravilnega obratovanja vključuje učinke kratkoročnih velikih koncentracij ter tudi dolgoročnega izpusta onesnaževal. Navedena ocena zajema obratovalno obdobje objekta ter dolgoročno obdobje po njegovem zaprtju. Vključuje vrednotenje potencialnih nevarnosti objektov, v katerih so reaktivni odpadki, ne glede na razvrščanje odpadkov med nevarne ali nenevarne odpadke na podlagi Direktive Sveta 91/689/EGS ⁽¹⁾.

Člen 4

1. Države članice ocenijo posledice okvare zaradi izgube strukturne neoporečnosti ali nepravilnega obratovanja objekta za ravnanje z odpadki v skladu z odstavki 2, 3 in 4.

2. Potencialna nevarnost za življenje ali zdravje ljudi se šteje za zanemarljivo ali neresno, če se razen zaposlenih, ki uprav-

ljajo objekt in ki bi lahko bili prizadeti, ne pričakuje stalna ali daljša prisotnost ljudi na območju, ki bi lahko bilo prizadeto. Za poškodbe, ki povzročajo invalidnost ali daljša obdobja bolezni, se šteje, da pomenijo resno nevarnost za zdravje ljudi.

3. Potencialna nevarnost za okolje se ne šteje za resno, če:

(a) se intenzivnost moči potencialnega vira onesnaževanja v kratkem času znatno zmanjša;

(b) okvara ne povzroči trajne ali dolgoročne okoljske škode;

(c) se prizadeto okolje lahko povrne v prejšnje stanje z manjšimi ukrepi čiščenja in sanacije;

4. Pri določitvi potencialne nevarnosti za življenje ali zdravje ljudi ali za okolje je treba v okviru koncepta „vir-pot-prejemnik“ upoštevati posebno vrednotenje obsega potencialnih učinkov.

Kadar med virom in prejemnikom ni poti, objekt ne spada v kategorijo A na podlagi okvare zaradi izgube strukturne neoporečnosti ali nepravilnega obratovanja.

Člen 5

1. V primeru izgube strukturne neoporečnosti pregrad za zadrževanje jalovine se šteje, da so življenja ljudi ogrožena, kadar je nivo vode ali mulja najmanj 0,7 m nad tlemi oziroma kadar hitrost vode ali mulja presega 0,5 m/s.

2. Ocena potencialne nevarnosti za življenje in zdravje ljudi vključuje vsaj naslednje dejavnike:

(a) velikost in lastnosti objekta, vključno z njegovim načrtovanjem;

(b) količino in kakovost, vključno s fizikalnimi in kemičnimi lastnostmi odpadkov v objektu;

(c) topografijo lokacije objekta, vključno z lastnostmi dušenja;

(d) čas potovanja potencialnega poplavnega vala do območij, na katerih so prisotni ljudje;

(e) hitrost širjenja poplavnega vala;

(f) predvideni nivo vode ali mulja;

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20.

(g) stopnjo dvigovanja nivoja vode ali mulja;

(h) vse pomembne dejavnike, ki so vezani na lokacijo in bi lahko vplivali na potencialno nevarnost za življenje ali zdravje ljudi.

Člen 6

1. V primeru plazenja jalovišča se za vsako maso odpadkov, ki se premika, šteje, da lahko ogrozi življenja ljudi, če se ljudje nahajajo v območju premikajoče se mase odpadkov.

2. Ocena potencialne nevarnosti za življenje in zdravje ljudi vključuje vsaj naslednje dejavnike:

(a) velikost in lastnosti objekta, vključno z njegovim načrtovanjem;

(b) količino in kakovost, vključno s fizikalnimi in kemičnimi lastnostmi odpadkov v objektu;

(c) kot brežine jalovišča;

(d) možnost zbiranja podzemne vode v jalovišču;

(e) stabilnost nosilnih tal;

(f) topografijo;

(g) bližino vodotokov, gradbišč, zgradb;

(h) rudarska dela;

(i) vse ostale dejavnike, ki so vezani na lokacijo in bi lahko znatno prispevali k tveganju, ki ga predstavlja struktura.

Člen 7

1. Mejna vednost iz druge alinee Priloge III k Direktivi 2006/21/ES se določi kot razmerje med težo na podlagi suhe snovi:

(a) vseh odpadkov, ki veljajo za nevarne v skladu z Direktivo 91/689/EGS in za katere se pričakuje, da bodo prisotni v objektu ob koncu načrtovanega obdobja obratovanja, in

(b) odpadkov, za katere se pričakuje, da bodo prisotni v objektu ob koncu načrtovanega obdobja obratovanja.

2. Kadar razmerje iz odstavka 1 presega 50 %, spada objekt v kategorijo A.

3. Kadar je razmerje iz odstavka 1 med 5 % in 50 %, spada objekt v kategorijo A.

Vendar je mogoče, da navedeni objekt ne spada v kategorijo A, kadar je upravičen na podlagi ocene tveganja, vezane na lokacijo, s posebnim poudarkom na učinkih nevarnih odpadkov, ki je bila opravljena kot del klasifikacije na podlagi posledic okvare zaradi izgube neoporečnosti ali nepravilnega obratovanja, ter je dokazano, da objekt ne spada v kategorijo A na podlagi vsebine nevarnih odpadkov.

4. Kadar je razmerje iz odstavka 1 manjše od 5 %, objekt ne spada v kategorijo A na podlagi vsebine nevarnih odpadkov.

Člen 8

1. Države članice ocenijo, ali je merilo iz tretje alinee Priloge III k Direktivi 2006/21/ES izpolnjeno v skladu s premisleki iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Za načrtovane usedalne bazene jalovine se uporablja naslednja metodologija:

(a) opravi se popis snovi in pripravkov, ki se uporabljajo pri predelavi in se nato skupaj z jalovino v obliki mulja odvedejo v usedalni bazen jalovine;

(b) za vsako snov in pripravek se za vsako leto načrtovanega trajanja obratovanja ocenijo letne količine, ki se uporabijo v procesu;

(c) za vsako snov in pripravek se ugotovi, ali gre za nevarno snov ali pripravek v smislu Direktive Sveta 67/548/EGS ⁽¹⁾ in Direktive 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;

(d) za vsako leto načrtovanega obratovanja se izračuna letno povečanje skladiščene vode (ΔQi) v usedalnih bazenih jalovine v stabilnih pogojih v skladu z enačbo iz Priloge I;

(e) za vsako nevarno snov ali pripravek, ugotovljen v skladu s točko (c), se oceni največja letna koncentracija (C max) v vodni fazi v skladu s formulo iz Priloge II.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1.

⁽²⁾ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

Če se na podlagi ocene največjih letnih koncentracij (C max) šteje, da je vodna faza „nevarna“ v smislu Direktive 1999/45/ES ali Direktive 67/548/EGS, spada objekt v kategorijo A.

3. Za delujoče usedalne bazene jalovine klasifikacija objekta temelji na metodologiji iz odstavka 2 ali na neposredni kemični analizi vode in trdnih snovi, ki so prisotne v objektu. Če se morajo vodna faza in njena vsebina šteti za nevaren pripravek v smislu Direktive 1999/45/ES ali Direktive 67/548/EGS, spada objekt v kategorijo A.

4. Za objekte za izluževanje, kjer se kovine pridobivajo iz jalovišč rude s filtriranjem izluženih raztopin, države članice ob zaprtju opravijo pregled nevarnih snovi, ki temelji na popisu uporabljenih kemikalij za izluževanje in koncentracijah ostankov teh kemikalij v drenažni vodi po zaključku izpiranja. Če se morajo te izcedne vode šteti za nevaren pripravek v smislu Direktive 1999/45/ES ali Direktive 67/548/EGS, spada objekt v kategorijo A.

Člen 9

Člena 7 in 8 te odločbe se ne uporabljata za objekte za ravnanje z odpadki, ki vsebujejo samo inertne odpadke ali neonesnažena tla.

Člen 10

Pregled klasifikacije mora opraviti pristojni organ v skladu z Direktivo 2006/21/ES, kadar se je dovoljenje bistveno spremenilo ali so pogoji obratovanja bistveno drugačni.

Pregled se opravi najpozneje ob koncu obratovanja objekta.

Člen 11

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. aprila 2009

Za Komisijo
Stavros DIMAS
Član Komisije

PRILOGA I

Enačba za izračun povprečnega letnega povečanja skladiščene vode v usedalnem bazenu jalovine ΔQ iz člena 8(2)

$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P$, pri čemer je:

ΔQ_i = letno povečanje skladiščene vode v usedalnem bazenu jalovine (v m^3 /leto) v letu „i“,

ΔM_i = letna masa jalovine, ki se odvede v usedalni bazen (v tonah suhe teže/leto) v letu „i“,

D = povprečna specifična masa odložene jalovine v suhem stanju (v tonah/ m^3),

P = povprečna poroznost usedlin jalovine (v m^3/m^3), opredeljena kot razmerje med prostornino odkopanega prostora in skupno prostornino usedlin jalovine.

Če točni podatki niso na voljo, je treba uporabiti privzete vrednosti v višini 1,4 tone/ m^3 za specifično maso v suhem stanju in 0,5 m^3/m^3 za poroznost.

PRILOGA II

Ocena največje koncentracije v vodni fazi C_{max} iz člena 8(2)

C_{max} = največja vrednost naslednjega: $S_i/\Delta Q_i$, pri čemer je:

S_i = letna masa vsake snovi in pripravka, kot sta opredeljena v členu 8(2)(c), ki se odvede v usedalni bazen v letu „i“.